

AGATIĆ, Ivan Krstitelj (Agafić, Agalić), senjsko-modruški biskup (Rijeka, 1570 — Rijeka, 30. X 1640). U rodnom gradu stupio je u augustinski samostan, otkuda je poslan na više studije u Urbino (Italija). Tamo je postigao bakalaureat iz teologije i 1597. bio zaređen za svećenika. U svom redu obavljao je mnoge visoke službe. Više puta bio je prior samostana u Rijeci (1604, 1609/1610, 1615). Još 1607. predložio ga Senjani carskom dvoru u Beču za svoga biskupa, što je dvor prihvatio pa je u tom smislu morao biti izdan i neki dopis, jer mu Nikola Zrinski iste godine kao »izabranom senjskom biskupu« dodjeljuje administraciju Modruške biskupije; bečki je nuncij privremeno uspio u Rimu onemogućiti Agatićevu kandidaturu. God. 1616. stekao je od pape Pavla V naslov doktora teologije, a 7. VII 1617. imenuje ga isti Papa senjskim biskupom i administratorom Modruške biskupije, u vrijeme kad je A. bio provincijal za Štajersku, Kranjsku i Korušku (u glagoljskim spisima 1623—1635. naziva se senjsko-modruškim biskupom). Od 1624. do 1633. uživao je nadarbinu zagrebačkog kanonika. Pokopan je u crkvi na Trsatu pred oltarom Sv. Petra. D. Farlati je pogrešno pročitao natpis na oštećenoj nadgrobnoj ploči datiraju-

IVAN
KRSTITELJ
AGATIĆ

ći Agatićevu smrt u godinu 1649. — Postavši biskup, A. se odmah dao na obnovu crkvene discipline klera, na uklanjanje loših običaja vjernika, uvodeći jači nadzor crkve nad radom bratovština te brinući se oko usavršavanja liturgijske službe. Stoga je 1620. sazvaio biskupsku sinodu u Bribiru, gdje je među ostalim zaključeno da se tiskaju glagoljske liturgijske knjige. Trsatski gvardijan Franjo Glavinić bio je zadužen za osnutak tiskare u Rijeci. Početkom 1621. A. šalje Glavinića u Beč da tamo zatraži slova bivše protestantske tiskare u Urachu. Slova su dobivena i prevezena u Rijeku, ali se tiskara nije osnovala jer su slova poslana u Rim i predana Propagandi koja je preuzela brigu oko tiskanja knjiga (tamo je već 1631. tiskan glagoljski misal u redakciji Rafaela Levakovića). Za Agatićeva biskupovanja osnovan je 1623. isusovački školski zavod u Rijeci, a u Senju 1634. pavlinska škola. U trećem desetljeću XVII st. Senjska i Modruška biskupija crkveno-pravno su se sjedinile te se Senjsko-modruška biskupija podvrgla Ostrogonskoj metropoliji. Ti se događaji u literaturi pogrešno stavljaju u godinu 1640. A. je dobio naslov kraljevskog savjetnika (consiliarius regius), a taj će naslov nositi i njegovi nasljednici. Od Agatićeva vremena čuvaju se portreti senjsko-modruških biskupa (Biskupijski arhiv u Senju). — Činjenica da su se Zrinski zauzeli za Agatića utjecala je na njegovu uspješnu djelatnost (E. Laszowski). Njegov nasljednik Marijani upravo zbog neslaganja sa Zrinskima morao je 1647. odstupiti. Zbog tih okolnosti A. je bio prvi biskup koji je ozbiljno poradio na provedbi reformnih dekreta Tridentinskog sabora u svojim biskupijama, napose pokrenuvši tiskanje glagoljskih liturgijskih knjiga.